HEGYSÚR KÖZSÉG
TÖRTÉNELME ÉS JELENE

Hegysúr történelme és jelene

Készítették:
id. Putz Tibor
Mgr. Orbanová Irena
ThLic.Šuplatová Alžbeta
Ing.Kiss Štefan
Fényképek: id. Putz Tibor
és a községi hivatal archívuma

Kiadta Hegysúr község, mint a
2002-es év 1. kiadványát

ISBN 80-968896-9-9

Fontosnak tarjuk, hogy amíg élnek olyan polgáraink, akik emlékeznek a régi történésekre községünkben, az utódainknak feljegyezzzük mindazt, aminek nem szabad elmerülnie a feledés homályában.
Ezért írjuk a község krónikáját.
"Olvasható községünk krónikájának előszavában, amelyet 1964-ben Putz Tibor és Sára kezdtek írni."
1972-től községünk krónikáját Šátor Márta, /szül. Lovas/ írja.

Bevezetőül

Kedves barátaim!

Községünk - Hegysúr - történelmének és jelenének kis füzetecskét kapják a kezükbe. Bár életünkben elsősorban a mindennapi problémák kerülnek előtérbe, a társadalom fejlődése szempontjából fontos szituációkban, a jelentős események, évfordulók alkalmából rendszerint megemlítjük a történelmi tényeket, ezek megismerését, fejlődését és a hagyományokat is. Olyan állomások ezek, melyek mellett szívesen elidőzünk, elgondolkodunk felettük. Ilyen esemény a községünkről való első írásos megemlékezés 750. évfordulója is.

Térségünk benépesítése azonban sokkal régebbi eredetű. A letelepedések helye már az őskorban is nagyban függött a vidék természeti adottságaitól. Az életet az időjárási és vízgazdálkodási feltételek, a talaj termékenysége, valamint az állat- és növényvilág gazdagsága folyásolták be.

Hegysúr környékének egyik fontos eleme a Kis-Duna vízi és növényvilága, a környező erdők és a termékeny föld voltak. Olyan letelepedésre megfelelő természeti viszonyok alakultak ki, amelyet az ifjabb kőkorszak embere keresett. Ezt község területén végzett ásatások és leletek bizonyítják. Ez az időszak abból a szempontból is fontos, hogy az ember hatni kezd a természetre, különböző kultúrnövényeket termeszt, házi állatokat nevel, házakat épít.

Elődeink életéről és tetteiről való ismeretek nemcsak tudásunk forrása, hanem az önismeretünk fejlesztése is. Lehetővé teszik a múlt megértését, tanulhatunk belőle és az így szerzett ismereteket jelenünkben hasznosíthatjuk, hogy joggal állhassunk a teremtmények élén.

Az első írásos megemlékezés 750. évfordulója (1245-1995) ünnepségei után adottak voltak a feltételek egy ilyen publikáció feldolgozására és kiadására, amely levéltári anyagokból, községünk krónikájából, a községi irarokból és egyéb forrásokból merít. Bízom benne,. hogy nemcsak községünk lakosainak ismereteit bővíti majd, hanem mondazokét is, akik érdeklődnek az iránt, hogy milyenek voltunk, milyen vagyunk és hogy élünk itt ma.

Putz Tibor
polgármester

Hegysúr

A Dunamneti síkság festői szépségű környezetében, Pozsonytól huszonöt kilométerre keletre, fekszik a takaros falucska - Hegysúr. Ez a község, melynek megközelítően 630 lakosa van és a Szenci járáshoz tartozik, 126 m tengerszint feletti magasságban, a Fekete-Víz és a Kis-Duna között, Szenc-Somorja-i főút mentén, a Galántai, Szenci és a Dunaszerdahelyi járás határvonalán terül el.

Történelmi és földrajzi szempontból ez a terület Mátyusföldhöz tartozik. A Vág, a Duna és a Kárpátok közt elterülő síkság valamikor a trencséni Csák Máté tulajdona volt.

A község határát 620 ha-on síkság és termőföld borítja, helyenként kavicsos és homokos alappal, ezért itt sikeresen termesztik a mezőgazdasági terményeket a zöldséget éppen úgy, mint a gyümölcsöt.

A község környékén , főleg a Kis-Duna és ágai mellett gyönyörű erdők vannak, melyekben jól érzi magát az erdei vad, mint az őzek, fácánok, nyulak, vadkacsák és hasonlók. Az emberek az énekes madarak hangjára ébrednek..

A község kataszterében és környékén talált régészeti leletek bizonyítják, hogy már az ifjabb kőkorszakban élt itt ember. Az első valós bizonyíték arra, hogy község területe lakott volt, a 7. századból maradt fenn. 1952 -ben Csandal környékén végzett mélyszántás alkalmával emberi csontok és korabeli fegyverek kerültek elő. Továbbá a Kerektó környékén a 8.-11. századból származó temetkezőhelyet fedeztek fel.

Az első írásos emlékek , amelyben a községet említik a 13. századból származnak és az állami levéltárakban vannak elhelyezve. A legrégebbi írásos emlék 1245-ből származik, melyben a községet - települést SWR-ként említik. Egy 1256.március 15-i iratban az áll, hogy a település tulajdonosa Bolch de Súr.

A község területét az első időkben csak település illetve tulajdonként említik. Eladással, öröklődéssel, ajándékozással , vagy egyéb módon a község területe fokozatosan a Jókai, Feéli, Szüllő nemesi családokhoz került. A 15. században mint alattvalói falu a Petheo és a Csorba családok tulajdona, később az Illésházi és a Sági , s végül a Pálffy család tulajdona, akik egészen 1918-ig uralkodtak a község felett.

A Hegysúr elnevezés először 1524-ben jelenik meg , egy a II. Lajos király uralkodása idejéből származó okiratban. A jobbágyfalu lakóssága abban az időben mezőgazdasággal és házi állatok nevelésével foglalkozott.

A 18. századtól a községet bírók és az ún. ülnökök irányították. Az írásos feljegyzések alapján az első községi bíró Takács János és később Berka János voltak.

Tekintettel arra, hogy a község történelmében több tulajdonos is kicserélődött, a község egyik családi címert sem fogadta el sajátjának, hanem a község pecsétjébe egy saját motívumot választott.

Rendkívül érdekes Hegysúr község legrégibb pecsétje. A pecséten egy körfelirat található (középen .....), amely tanúsítja, hogy a három Súr nevet viselő településnek egy közös typárima volt. Meglepő a körpecséten látható dátum is: 1544. A feliratba ez olvasható: SIGILLUM TRIUM SUR (három Súr pecsétje - feltehetően Alsó Súr, Középső Súr és Felső Súr).

Egy későbbi pecsét ZONC ET SUR (Zonc és Súr) felirattal maradt fenn. A közepén ismét csak a már ismert motívum lelhető fel ..... Érdekes, hogy ez a pecsét a szomszédos Zonc község számára is készült.

Egy további pecsétlenyomat 1768. március 9-i keltezéssel íródott okmányon lelhető fel, Mária Terézia uralkodásának idejéből, aki az említett évben egy urbáriumot adott ki URBARIUM POSSESSIONIS HEGY SÚR de A 1768, amelyet a község nevében az akkori bíró Berka János és az ülnökök Ázsóth Márton, Dömötör András, Karácsony János és Horváth István írták alá.

Az Urbárium kiadása idején a falu Pállfy Károly tulajdona volt és harminckét család lakott itt. A gyermekek a szomszéd községben Egyházfán működő egyházi iskolát látogatták, ahol a kántor-tanító Drusics János volt.

A 18. század kezdete a község számára nagyon viharos volt. A nemesek lázadásokat szervezetek a Habsburgok ellen. A községet egyszer a császár katonái, másszor a felkelő kurucok foglalták el. 1720-ban a Pozsonyi vármegye tanácsa pénzbefizetési kötelezettséget vetett ki a falura, amelyet a császári hadsereg fenntartására kellet fizetni, mégpedig 140 aranyat évente.

Mint azt már említettük a bevezetőben Hegysúr a Kis-Duna közelében fekszik, melynek egyik ága közvetlenül a falu alatt folyott. A régmúlt időkben ezen az ágon három kis vizimalom működött, ezért a falunak ezt a részét Molnárházaknak is nevezték.

Az 1860-as évek körül a malmok megszűntek, mert a sekély vízállás a Kis-Duna gyenge vízhozama miatt csak ritkán dolgozhattak és ez nem felelt meg a helybéli és a környék lakosságának. A falu idősebb lakosai a mai napig Molnárházak néven emlegetik ezt a területet.

A falu végén Szenc felé egy kereszt alakú emlékmű található, amely a legrégibb és legjelentősebb történelmi emléknek számít. 1818-ból származik. A keresztet a község egykori lakosai Karácsony László és Szabó Mária állíttatták. A keresztet 1886-ban, a rajta levő feliratot 1994-ben újították fel.

A falu élete nagyon hányatott volt, s a lakosai sok próbát kiálltak.Nem kerülték el sem a háborúk, sem a természeti katasztrófák, sem a kolera. A 19. század felében kolerajárvány pusztított a lakosok körében. Amikor a járvány megszűnt, 1848-ban a község lakosai az akkori bíró Karácsony István és az ülnökök Fekete István, Andrássy

József, Andrássy Mihály , Andrássy János, Andrássy Péter vezetésével hálából, közadakozásokból egy kápolnát építettek. A kápolna felszentelése óta minden évben a Szentháromság vasárnapján tartjuk községünkben a búcsút.

A kápolna 1968-ig szolgált küldetésének, amikor azonban rossz állapota miatt le kellett bontani. A helyén a község lakosainak társadalmi munkájával és az érdekelt állami szervek segítségével egy új nagyobb templom épült. A temlom nagyharangját Slezák Szilveszter, községünk lakosa biztosította.

1858 tavaszán árvíz súlytotta a községet, majd egy évvel később hatalmas tűz pusztított.

1863-ból származó írásos dokumentumok arról tanúskodnak, hogy a községben már 48 családi ház volt és a lakosok száma elérte a 311-et. A községben egy nagybirtokos család volt. Élt itt negyvenhárom kis földműves, egy cipész, egy molnár, egy kocsmáros, egy kovács és egy szabó. A gyermekeket ebben az időben írni, olvasni és számolni egy Halász nevezetű iparos tanítta. Az oktatás ilyen formája 1870-ben megszűnt, mert Pálffy János gróf a szomszédos Egyházfán új iskolát építetett, amelybe a mi gyermekeink is jártak.

1883-ban Hegysúr a Somorjai járás igazgatása alól a Szenci járáshoz került, ahová 1918-ig tartozott.

1890-ben gyűjtésből befolyt pénzből vásárolták meg az első községi harangot, amely 1929-ig egy faállványon volt elhelyezve. Abban az évben került jelenlegi helyére egy új vaskonstrukciós állványra, ahol most is szolgál.

1891-ben nagy tűzvész pusztított és a község nagy része leégett. A tűzeset után a község gazdái Andrássy Titus vezetésével megalakították a községi önkéntes tűzoltók egyesületét. 1894-ben Sopornyán egy lóvontatású tűzoltó kocsit vásároltak. Ez a mai napig jó műszaki állapotban maradt fenn és jelenleg történelmi emlékként szolgál.

A huszadiuk század községünk életében szomorúan kezdődött. 1910-ben leégett az egész ún.Kis utca. Az 1903 - 1904-es évben a gyermekek 15 %-a sarlachban meghal.

1903-ban a község akkori vezetői elhatározzák, hogy iskolát építenek. Az építkezés két év múlva be is fejeződött és az első tanító Kiss Ferenc helyi lakos volt. 1906-

tól gyermekeinket már az állam által kinevezett tanítók oktatják. Az első tanítót Juraj Vaszilcsin-nek hívták.

Az 1910-es népszámlálás adatai alapján a községnek 410 magyar nemzetiségű lakosa volt. 1912-ben elhagyja a községet az utolsó Klein nevezetű, zsidó származású kocsmáros is.

A község fekvése, a termőföld minősége és összetétele jó feltételeket biztosítottak a mezőgazdasági termelésre, amellyel a lakosok nagy része foglalkozott. Az 1. világháború kirobbanása után a férfiak 90 %-át behívták katonának , s közülük a háború befejezése után tizenkilencen nem tértek vissza. Az életkörülmények rosszabbodtak, hiányzott a férfi munkaerő, a földeket nem művelték meg, a faluban a nyomor és az éhség uralkodott.

Az 1. világháború befejezése és az Osztrák-Magyar Monarchia szétesése után 1918-ban kikiáltották az 1. Csehszlovák Köztársaságot, melyhez Hegysúr községet is csatolták.

1938-tól egészen a 2. világháború befejezéséig a község Magyarországhoz tartozott. 1945-

től újra Csehszlovákiához, majd 1993.1.1-től az önálló Szlovák Köztársasághoz.

Mint már említettük a község lakosainak nagy része mezőgazdasággal foglalkozik. A Kis-Dunán lévő vizimalmok megszűnése óta a községnek nincs saját malma.

A 20-as évek elején a helyi gazdák : id. Lovas Bálint, Bretkó István, Sidó Titus, id. Karácsony János, id. Varga Lőrinc és a község többi lakosa közös erővel egy gőz-malmot építettek, amelyet a község villamosítása után, 1938 villany-meghajtásúra alakítottak át. Ez a malom egészen a 60-as évekig szolgálja a község lakosságát. Ezt az épületet a közelmúltban az eredeti külső architektúra megőrzése mellett egy szép családi házzá alakították át.

1920-ban Csermák János egy új kocsmát nyit a faluban, Pozsonyiék jelenlegi családi házában, akik Csermák János után a 70-es évek elejéig voltak kocsmárosok. Abban az időben az italokat a kocsma udvarán lévő nagy pincében hűtötték, ahová a tél folyamán a Kis-Duna jegéből kivágott jégdarabokat lovas fogattal szállították át. A jeget szalmával betakarták és a nyár folyamán kellőképpen szolgált az italok hűtésére.

A 20-as évek elején a lakosság összetétele szociális és gazdasági szempontból a következő volt: három nagybirtokos, akik tulajdonában volt a község határában található termőföld és erdők nagy része (Andrássy Titus, Sidó Titus, Varga Lőrinc), 30 %-át kisföldművesek képezték a többi földnélküli volt, akik nem rendelkeztek semmilyen földterülettel.

Politikai szempontból három párt alakult meg a községben: Keresztény-szociál Párt, melynek elnöke id.Andrássy Gyula lett, Kisgazda Párt - elnöke Varga Lőrinc, és az Agrár Párt, melynek elnöke id. Kiss György volt.

1923-ban Juraj Vaszilcsin tanítót, Damszki Lajos váltotta fel.

A község bírója abban az időben Sidó Vince volt, majd 1925-től Ázsóth István, utána Karácsony Géza és 1927-től Varga Lőrinc.

1925-ben a községnek 409 lakosa volt, melynek nagy része magyar nemzetiségű. A vallást illetően 327 római-katolikus, 59 református és 18 egyéb vallást valló.

1926-ban Katona Máté a község polgára egy új, nagyobb harangot vásárolt, amelyet a helyi kápolnának ajándékozott. Ez a harang azóta is szolgálja lakosainkat.

Az 1928-1929-es év fordulóján rendkívülien hideg tél volt. A község határában kifagyott a gabona egy része, elfagytak a dió- és néhány gyümölcsfa is.

A gazdasági helyzet egyre jobban romlott. A világgazdasági válság elérte községünket is. A lakosok egy része kénytelen volt idegenben munkát keresni, legtöbbjük Franciaországba ment.

Az első hangos rádiót 1930-ban Sidó Vince vásárolta községünkben. Ez egy különlegesség volt, s a rádiót közösen hallgatták a falu lakosai. Eddig az időig ehhez hasonló csodát még nem láttak, nem hallottak. Néhánynak ugyan volt kicsi, ún. kristály-rádóiója, amelyen csak egy adóállomást lehetett hallgatni, csak egy személy hallgathatta fülhallgatón keresztül, de a hangos rádió, az egészen más volt.

A 30-as évek elején kezdett terjeszkedni a fogyasztási szövetkezet.

1932-ben felépült a községben a fogyasztási szövetkezet vegyes-áru üzlete. Érdekes, hogy az alapok ásásánál a 16. századból, a törökö elleni háború idejéből származó emberi csontvázakra bukkantak.

Jelenleg ebben az épületben a vendéglő és a községi lakosait szolgáló társalgóterem található.

A gazdasági helyzet nem javult és a lakosok nagy része nyomorban élt. Az állam 38 család számára nyújtott ún. munkanélküli segélyt, 30,- Kčs értékben.

Az 1935-ös választásokon a legtöbb szavazatot a Keresztény-szocialista Párt szerezte. Ebben az évben először vett részt a választásokon a Kommunista Párt is.

A falu bírája Varga Lőrinc, tanítói pedig Damszki Lajos, Szarkáné és Silló Bálint voltak.

1937-ben a község tanítói lakást építetett

az iskola mellett. A tanítók az iskola épületéből átköltöztek az új lakásba. Az iskola felszabadult helyiségeiben a lakosok színpadot rendeztek be, amellyel kezdetét vette a műkedvelő színjátszás hagyománya, amely egészen a 80-as évekig élt.

A tanítók, mint a helyi kultúra fáklyavivői , a téli hónapok alatt színmdarabokat rendeztek, tanítottak be, melyek közül elsőként a következőket játszották: Galambos, Falu rossza, A bor, A vén bakancsos és a fia a huszár, Cigány és mások.

1938-ban bevezették a községben a villanyt, amely a fejlődés új lehetőségeit nyitotta meg számunkra. A községi malom addigi gőzmeghajtását villanyáram váltotta fel.

Ez év november 10-én megérkezetek a községbe a magyar hadsereg katonái. A község diadalkapukkal fogadta őket. A kápolnánál Sidó Vince bíró és Silló Bálint tanító mondott ünepi beszédet. Albrecht érseki-tiszteletes Szencen szólt a polgárokhoz.

Ez az esemény nagy változást hozott a község politikai és társadalmi életébe. Megalakult a nemzeti tanács, melynek elnöke Sidó Vince lett.

A statisztikai adatok alapján 1940-ben a községben 92 ház és 552 lakos volt.

A magyarok bejövetele után Bodoház településről a morva kolonistákat kitelepítették. Az ő tulajdonukba lévő, cca 120 magyar hold területet kitévő földet a nincsteleneknek osztották szét.

1941-ben gyűjtés kezdődött az I. világháborúban elesettek tiszteletére tervezett emlékmű felállításra. Az emlékművet 1943.május 2-án ünnepélyesen leleplezték.

Kitört a II. világháború, amely a gazdasági helyzet további romlását hozta magával. Különböző lefoglalások zajlottak, a gazdáknak vagyonuk magassága alapján lovat, tehenet, vagy sertést kellett a hadseregnek beszolgáltatniuk.

1944.szeptemberében a községet a német hadsereg száztagú SS különítménye foglalta el, melynek következtében azonnal megalakult a Nyilas Párt. A község lakosai ezt nagyon bizalmatlanul fogadták, amely a tagság alacsony létszámán is látható volt (hat-nyolc tag).

A község bírói tisztségében Sidó Vincét Szakáll Flórián váltotta fel.

Közben gyorsan közelkedtek a szovjet hadsereg katonái. A német hadsereg a visszavonulásnál felrobbantotta a Somorja felé vezető hidat a Kis-Dunán. A szovjet hadsereg megérkezése után a hidat megjavították. A község 1945.április 1-én szabadult fel. A község felszabadulásának emlékére a községi hivatal épületén egy emléktáblát helyeztek el. A második világháború befejezése után - amelyben községünk lakosai közül kilencen estek el - az élet normalizálódni kezdett. A szovjet katonák szeptember végéig maradtak a községben. Megalakul a közigazgatási bizottság az élén Jozef Frč komisszárral (biztossal), akit ezen a poszton később Štefan Kadlečík váltott fel. Megkezdődött a reszlovakizáció időszaka. A

közigazgatási bizottság működése ideje alatt 28 férfit hurcoltak el kényszermunkára Csehországba. Sidó Vince és Lovas Bálint családját Magyarországra telepítették ki. Magyarországról Lovas Bálint itthagyott házába Michal Matuška öttagú családját költöztették be.

A község tanítója Imrich Strelka lett, később hivatásos színész és rendező.

Az 1947-es tavaszán tomboló nagy árvizet rendkívüli szárazság követte. Az élelmiszerek és néhány iparcikk vásárlására bevezették a jegyrendszert.

Jelentős esemény volt a Somorját és Szencet összekötő állandó autóbuszjárat bevezetése. Ezzel jobb feltételeket sikerült biztosítani azok számára, akik Pozsonyba és a környező városokba jártak dolgozni.

Meg kell említeni az 1948-as évet is, amikor az akkori még csak szlovák iskola élére fiatal, agilis igazgató került Eduard Hayder személyében és a két tanítónő Kuzmnová és Mikulová. Az iskola igazgatója gazdag kulturális életet szervezett a faluban. Többek között megalakította a községi könyvtárat, színjátszócsoportot, elkezdte a 16 mm-es egész estét betöltő mozifilmek vetítését és egyéb rendezvényeket is szervezett. Összehasonlítva ezt a környező községekkel újdonságnak számított.

Később a községbe néhány évig vándor-mozi járt. Ennek megszűnése után Andrássy Ferenc tanító felújította a helyi művelődési központ moziját.

A községben Varga Lőrinc hozzájárulásával megalakult a fúvószenekar, aki megvásárolta a szükséges hangszereket.

Szalay Gyula vezetésével 10-12 taggal megalakult a SzLKP helyi szervezete is. Ekkor alakult meg a nemzeti bizottság is. A Helyi Nemzeti Bizottság első elnöke Štefan Kadlečík lett.

Fokozatosan hazatértek a hadifoglyok, újra fellendült a mezőgazdasági termelés. Lakosaink nagy része Szencen és Pozsonyban talált munkát. Az élet a községben normalizálódott.

1950 februárjában megalakult az Egységes Földműves Szövetkezet. Az első elnöke az áttelepült Michal Matuška lett.

A szövetkezet az elkobzott , valamint a volt egyházi földeken kezdett el gazdálkodni. Az 1950-1952-es években a HNB elnöki tisztségét Egri Gyula töltötte be. Az ő tevékenységének köszönhetően épült fel a HNB épülete.

1950-ben kezdte meg működését a magyar tanítási nyelvű iskola. A magyar iskola első tanítója Macsiza Ilona lett. Őt a következő pedagógusok követték: Árváné, a Szakáll házaspár, Szalay, Füle és mások. A szlovák osztályban Eduard Haydert fokozatosan Ján Kráľ, Vladimír Zišek, Ondrej Zelman, Bibiana Sadloňová követték.

A község újkori történelmében figyelemreméltó az óriási fejlődés. Az

50-es évek felétől a községben 123 új családi ház épült és több mint 30-at az alapoktól átépítettek. 1955-ben az EFSz 240 ha-on gazdálkodott, 1958-ban ez már 451 ha volt. Közben megnyitotta a nagy kavicsbányát, amelyből a mai napig nyerik a kavicsot.

A községben bevezették a helyi hangszórót és az addig használt dobot archívba helyezték el.

A Helyi Nemzeti Bizottság elnöke 1957-ben Ázsóth Titus, titkára ifj. Filkász Gyula, az EFSz elnöke pedig Író Szilveszter lett.

Ugyanebben az évben kezdi meg működését a községben a postahivatal is a Pozsonyi család tulajdonában lévő épület egy részében. Az első postás Barczi Ilona lett, majd őt Vydra Mária, Szakáll Ánes és Pápay Ágnes követték.

Az EFSZ tevékenysége is nagy változásokon ment keresztül. A legtöbb kisgazda, akik korábban kiléptek a szövetkezetből visszatért és a szövetkezet Michal Jasenovec elnöksége alatt már 450 ha-on gazdálkodott.

Az első fekete-fehér televíziót 1959-ben ifj. Putz Sándor vette.

1960-ban a HNB elnöke Egri Gyula, titkára pedig Bitera János lett. A magyar tanítási nyelvű iskolában Andrássy Ferenc és Katona Márta, a szlovák iskolában pedig Bibiana Sadloňová tanított.

1960-ban megszűnt a Szenci járás. A községet Galántához csatolták. Ugyanebben az évben kezdték meg a betonút kiépítését Szenc és Somorja között. A községen átvezető út is új jó minőségű aszfaltburkolatot kapott.

Az 1961-es népszámláláskor a községnek 668 lakosa volt. A községben gazdag kulturális és társadalmi élet folyt. Aktív tevékenységet folytattak a társadalmi szervezetek, főleg a labdarúgók Egri Gyula vezetésével. A kultúra terén a színjátszócsoport gyermek- és felnőtt-darabokat is bemutatott. Meg kell említeni az id. Putz Tibor vezette öntevékeny színjátszócsoportot. Kardos Győző rendezésében betanulták a "Balatoni csetepaté" című vígjátékot, amellyel a környező falvakat is bejárták és a darabot 25-ször adták elő.

A következő évben a szövetkezet számára új trafoállomást építettek, így a szövetkezet villanyárammal való ellátását lekapcsolhatták a községről.

1964-ben a száj-és körömfájás-járvány kitörése miatt a járási állatorvos elrendelte a gazdasági udvar és a község lezárását. A község lakosai nem mehettek be a munkahelyükre, ezért a faluban tevékenykedtek.

Megkezdődött a halottasház, az autóbusz várótermeinek, valamint a Galántai Jednota Fogyasztási Szövetkezet épületének építése. A két hónapos bezártság alatt ezeken az épületeken jelentős mennyiségű munkát sikerült elvégezni, s valamennyi épületet a következő évben már át is adták rendeltetésének.

Az 1964-es választások után a HNB elnöke Bitera János, titkára pedig Takács Pál lett.

1965-ben befejeződött a vendéglő és a mellette levő terem teljes javítása, ahova aztán a régi iskolából átköltözött művelődési központ állandó mozija. Itt egészen a 80-as évek végéig egész estét betöltő filmeket vetített a Helyi Művelődési Ház akkori vezetője id. Putz Tibor.

A Kis-Duna mellett megkezdték a nagy vízszivattyú és az egész határ öntözőberendezésnek kiépítését, amelyet 1968-ban fejeztek be és június 1-én ünnepélyes keretek között magasrangú állami és politikai személyiségek részvételével /Colotka, Boďa) adtak át rendeltetésének.

Továbbra is aktív társadalmi és kulturális élet folyik a faluban. A társadalmi szervezetek, mint a vöröskereszt, a zöldség- és gyümölcstermesztők egyesülete, a honvédelmi szövetség helyi szervezete, a Csemadok, a tűzoltók valamint a vadászok helyi szervezete aktív tevékenységet fejt ki.

A vöröskereszt Šillo Františka és Hammerlik Anna vezetésével különböző iskolázásokat, tanfolyamokat, előadásokat és ingyenes véradást szervez. A kiskertészek szervezete pedig Pozsonyi Tibor és Katona Oszkár vezetésével zöldség- és gyümölcskiállításokat, szakmai előadásokat és kirándulásokat.

Aktívan dolgoztak a honvédelmi szövetség tagjai is. Különböző lövészversenyeket, terepmotorkerékpár-versenyeket rendeztek. Az 1. motorkerékpár-versenyre 1968.május 9-én került sor, amelyet még két további évfolyam követett, s mindig május 9-én rendezték meg. A legaktívabb szervezők és versenyzők közé tartozott: Putz Gyula, Klúčik Imre, Jozef Skurák, Molnár Zoltán, id. Pitz Tibor és mások.

A téli hónapokban vadászaink gyakran külföldről, főleg a Farnciaországból és Olaszországból érkező vendégvadászokkal közösen vadásztak.

A helyi tűzoltók ifj.Klúčik Rudolf és Mihalec Dániel vezetésével sikeresen képviselték falunkat a különböző versenyeken és évente felújították a farsangi népszokásokat.

A Csemadok helyi szervezete Mihalec Dániel, id. Putz Tibor és ifj. Hamerlík József vezetésével minden évben új színdarabbal vagy esztrádműsorral jelentkezett, amellyel nemcsak a hazai közönségnek, hanem környező községekben is bemutatkoztak.

1967-ben a községben 678 lakos, 163 családi ház, 11 személyautó, 89 motorkerékpár, 97 televízió és 137 rádiókészülék volt.

A kultúra terén a legnagyobb érdemeket Putz Tibor szerezte, aki a különböző előadások, fellépések, filmvetítések, színdarabok és különféle szórakoztató műsorok szervezése mellett, Pozsonyi Magda könyvtáros segítségével "Bál-királynő választást" is rendezett. Az egyes években a Bál-királynő címet Filkász Éva, Lovaš Márta, Alžbeta Šuplatová, Jesenovec Júlia és 1971-ben Molnár Magdolna nyerték el.

1968-ban lebontották az öreg kápolnát, és a Z akció keretén belül megkezdődött az új templom építése. A munkálatokat Molnár Boldizsár, Lukacsovics Ferenc és Méri Szilveszter vezették. Polgáraink társadalmi munkában dolgoztak az építkezésen, amely három év múlva készült el.

Hosszabb szünet után a sport területén Takács Pál vezetésével ismét fellendült a labdarúgó szakosztály munkája. Utána egészen a 80-as évek végéig Putz Gyula, Kiss Gyula és Kiss József vezették labdarúgóinkat. Vettek egy autóbuszt is, amely a sportolókon kívül községünk polgárainak is szolgálatára állt a kirándulások alkalmával. Lovaš Márta vezetésével ismét elkezdte működését az ifjúsági szervezet (SzISz). A Csemadok helyi szervezete Kiss Szidónia vezetésével ért el sikereket. Az egyes tömegszervezetek aktivitása mindig az adott vezető aktivitásától függött.

1970-ben újabb trafo-állomást építettek ki falunkba, hogy jobb legyen a község Bajcs nevű részének a villanyellátása.

Közben folytak az új iskola és óvoda építkezésének előkészületi munkálatai, ahol Putz Tibor és Ploczek Igor mérnök nagyon aktívan, időt és fáradságot nem sajnálva dolgoztak.

Az 1971-es általános választásokon a HNB elnökévé ismét Bitera Jánost választották, a titkár pedig Putz Tibor lett. A község vezetését fiatal, lelkes képviselők - Botló Gyula, Ploczek Tibor mérnök, Pozsonyi Tibor, Putz Tibor valamint két idősebb, tapasztalt harcos, mint az EFSz elnöke Lukacsovics Ferenc és Egri Gyula vették kézbe. Ők voltak a tanács tagjai. Vezetésükkel és a plénum tagjainak, valamint a polgárok segítségével kezdett megváltozni a község arculata. Brigádokat szerveztek, amelybe a lakosok nagy lelkesedéssel kapcsolódtak be. 1972 augusztusában megkezdődtek az iskola és óvoda építésének munkálatai. Az építkezésnél a lakosok több mint 10.000 órát dolgoztak le társadalmi munkában.

A község továbbra is élte aktív kulturális és társadalmi életét. A különböző rendezvények színfoltja volt mindig az óvodások, az iskolások és az ifjúsági tánccsoport fellépése.

A Jasanovec házaspár megalapítja a néptánc-csoportot, amely több éven keresztül fejtett

ki aktív munkát és sikeresen szerepeltek a különböző rendezvényeken.

1973-ban a község automatikus telefonközpontot kap. A környező földműves szövetkezetekből (Jánosháza, Nagyborsa, Hegysúr, Szenckirályfa, Egyházfa és Hurbánfalva) létrejön az egyesített "Szenckiárlyfai Jövő Egységes Földműves Szövetkezet". Még ebben az évben meghal Egri Gyula a HNB tanácsának tagja, akitől községünk lakosai polgári szertartáson vettek végső búcsút. Vadászkollégái díszlövésekkel búcsúztatták.Hosszú ideig aktívan tevékenykedett és jelentős mértékben járult hozzá községünk fejlődéséhez.

Az év végén már megkezdődtek az iskola és óvoda átadásanak munkálatai. Az ünnepélyes átadásra 1974 januárjában került sor.

Az iskola építésének és környékének befejezése után 1975-ben a Z akció keretén belül megkezdődtek a község vízvezeték-hálózatának munkálatai, amelyet 1976-ban fejeztünk be.

A községi vízvezeték-hálózatra a családi házak 99 %-a kapcsolódott rá.

1975 júliusában kilépett medréből a Kis-Duna ága és elárasztotta az egész spoprtpályát, ahol a víz elérte az 1 m magasságot. A következő évben ez újra megismétlődött.

Egy régi családi ház megvételével és átalakításával 1977-ben méltó körülményeket sikerült biztosítani a helyi könyvtárnak, a postahivatalnak és a hozzáépítéssel a telefonközpontnak is, amelyek a mai napig szolgálják községünk lakosait.

1978-ban Ruman József lett a magyar tanítási nyelvű iskola igazgatója, aki a mai napig itt tevékenykedik. A szlovák osztályban hosszú évekig Bibiána Sadloňová tanított, aki aztán nyugdíjba vonult.

1979-ben fúvószenekarunk megalakulásának 30. évfordulója tiszteletére a Galántai Népművelési Központ a Helyi Művelődési Házzal közösen az iskola udvarán rendezi meg a fúvószenekarok járási fesztiváljának VI. évfolyamát. A nagyon sikeres rendezvényen

nemcsak községünk lakosai vesznek részt, hanem a környező települések lakosai is ellátogatnak ide.

Nagy beruházás volt a község villanyhálózatának rekonstrukciója. A betonoszlopok az utcáról bekerültek a kiskertekbe, s ezután megkezdődött a járdák építése az egész község területén. Folytatódtak a brigádmunkák a posta és a könyvtár épületén is.

Mint érdekességet szeretnénk megemlíteni, hogy 1980-ban községünk polgára Ploczek Tibor mérnök családjával a Finország-i Lapföldön Rovaniem városnál átlépte az északi sarkkört.

A művelődési ház vezetője Putz Tibor a téli hónapokban egy nagyszabású zenés-dalos kabaréműsort tanított be "Mindenből egy kicsi" címmel, amelyben vendégként fellépett Sipos Ernő, a Komáromi Magyar Területi Színház művésze is. A műsort 25-ször mutatták be és nagy sikert aratott helyben és a környező községekben is. A község több kitüntetést kapott a fejlesztésért és gazdag kulturális életéért.

1981 májusában a választások előtti kampány keretén belül vendégszerepeltek községünkben a Pozsonyi Új Színpad művészei, köztük Dr. Bohuš Slezák, aki szívesen tartózkodott itt hétvégi házában, községünk polgárai között.

Júniusban zajlottak a választások, amelyben a közigazgatás minden szintjére megválasztottuk képviselőinket. A választások eredményeként ismét Bitera János lett a HNB elnöke és Putz Tibor a HNB titkára.

Még ebben az évben a Szövetkezeti és a Duna utca új aszfaltburkolatot kapott. A halottasházhoz hozzáépítettünk egy részt a hűtő-box számára.

Mint az előző években most a téli hónapok folyamán tartották évzáró tagsági üléseiket a tömegszervezetek.

1982 januárjában rendkívüli hidegek álltak be. Nem volt ritka a 20 - 22 fokos hideg sem, ami bizony nem jellemző a mi vidékünkre.

1983-ban a községi villanyhálózat generális-javítására került sor. A közvilágítás számára új, nagyobb teljesítményű utcai lámpákat szereltek fel. Megvalósult a községi hangszóró javítása is és erősebb, nagyobb teljesítményű adóberendezéssel bővült. A régi berendezés 1954-ből 1983-ig szolgált.

Minden évben megvalósult a nemzeti front által szervezett ún. nyári és tavaszi műszak, amelynek keretén belül polgáraink bekapcsolódtak a faluszépítési akciókba.

1984-1985-ben a község főútvonalának szélesítésére és javítására került sor. Az út mindkét oldalán járdák épültek, hogy ezzel is fokozzuk polgáraink biztonságát az egyre sűrűsödő teherforgalom miatt. Bebiztosítottuk az esővizek elvezetését az uatkról. Ebben az időben kezdte meg működését a kutyatenyésztők szakköre, akik bemutatókat tartottak.

Z akcióban megkezdődött az élelmiszerüzlet átépítése. Lakosaink ebbe a munkába is aktívan bekapcsolódtak.

Az óvodát 25, a szlovák iskolát 18, a magyart pedig 37 gyermek látogatta.

Az 1986-os választások után a HNB

elnöke Figura Jenő, és titkára már a negyedik választási időszakban Putz Tibor lett. A tömegszervezetek továbbra is aktívan dolgoztak, különböző író-olvasó találkozókat és egyéb rendezvényeket szervezetek. Tűzoltóink sikeres munkájáért a község egy AVIA tűzoltó autót kapott.

Az 1986 és 1987 években készült el a temető kerítésének első oldala. A Hegysúrt és Egyházfát összekötő mezei út aszfaltburkolatot kapott. Egyidejűleg elkészült a temető melletti parkoló is.

1988-ban adták át rendeltetésének a felújított és megnagyobbított élelmiszer- és vegyesáru üzlet épületét.

1988-ban egy újabb mélyfurrat készült a községi vízvezeték-hálózat számára.

1989 tavaszán Z akció keretén belül kezdődött el a tűzoltó-szertár építése, amelyen a brigádmunkák még az ősz folyamán is folytatódtak.

1989 novemberében köztársaságunkban az ún. bársonyos forradalom zajlott le, amely eredményeként nagy változások történtek hazánk politikai, gazdasági és szociális életében is. Ezek a változások végül a Csehszlovákia felbomlásához és az önálló Szlovák Köztársaság megalakulásához vezettek. A községben is megalakult a Polgári Fórum, melynek élén ifj. Kiss György, Klúčik Tibor és ifj. Kiss Antal álltak. A falugyűlésen, amely 1989 decemberében zajlott, a fórum képviselőinek szélsőséges nézetei nem egyeztek a polgárok többségének és a képviselők nézeteivel. A vitában hiányzott a fegyelem és a tolerancia. Így a lakosok és a fórum képviselőinek találkozója nem hozott semmiféle eredményt. A Polgári Fórum rövid életű volt községünkben.

Romániában kirobbant a forradalom, ahol sajnos vér is folyt. A karácsonyi ünnepek alatt a községi hangszónón keresztül kérték fel községünk lakosait a romániai lakosok megsegítésére és gyűjtést rendeztek. Az üzletesek kinyitották az üzleteket és lakosaink több, mint 1,5 tonna élelmiszert vásároltak, ruhát gyűjtöttek és sokan anyagi támogatást is

nyújtottak. Mindezt elküldték a romániai polgárok megsegítésére.

Új idők és új változások következtek. Különféle pártok és mozgalmak alakultak.

A Keresztény-demokrata Mozgalom mellett megalakult a Magyar Keresztények Klubja, amelynek több, mint 200 tagja volt. A klubot Szkurák Jolán, Varga Matild és JUDr. Jasenovec Borbála vezették. A Zöldek Pártjának vezetőségében Polczek Tibor, Pozsonyi Tibor és Kois Júlia voltak. 1990 márciusában megalakul a községben az "Együttélés" politikai mozgalom, Kiss Antal, ifj. Kevežda Imre és Kiss Antal vezetésével.

A tűzoltószertár, a szertartásterem és raktárhelyiségek építésén végzett társadalmi munka iránti érdeklődés lelankadt, így ezeket már vállalati kivitelezőkkel kellett befejezni. A meglévő járdák a község területén aszfaltburkolatot kaptak.

Az 1990-es parlamenti választások után a helyhatósági választásokra került sor. A polgármesteri posztra a javasolt három jelölt közül a HNB addigi elnöke Figura Jenőt választották a falu polgármesterévé. A képviselők pedig Pozsonyi Tibor, MVDr. Budaj László, Polczek Tibor mérnök, MVDr. Szakáll Tibor, Vágenfál Tibor, Ing. Gujber László, JUDr. Jasenovec Borbála, Hamerlik József, Putz Tibor, Varga Matild, Kása István és Andrássy Péter lettek.

1991-ben a Helyi Nemzeti Bizottság új elnevezést kapott és Községi Hivatal lett.A Szenckirályfai Jövő Egységes Földműves Szövetkezet, ahová a mi községünk is tartozott, szétesett. A a különváló EFSz élére Ing. Jozef Lošonský elnököt választották, aki rövid idő után elment a szövetkezetből, s helyére id. Kiss Sándort választották.

Községünk lakosai kétórás tiltakozó megmozdulást szervezetek a rendkívülien sűrű kamionforgalom miatt, amely a községen át vezetett és sok balesetet okozott. E tiltakozás eredménye az lett, hogy a kamionforgalmat elterelték a Dunaszerdahely - Pozsony főútvonalra.

1992-ben a földtulajdonosk elkezdték a szövetkezetben lévő földterületeik visszaigénylését. (cca 80 ha), hogy maguk gazdálkodjanak rajta tovább.

A községi hivatal anyakönyvi hivatal is lett egyben és anyakönyvileg ide tartozott a szomszédos Hurbánfalva község is.

Csehszlovákia szétválása valósággá vált. 1993. január 1-vel megalakult au önálló Szlovák Köztársaság. 1993-ban meghal a falu polgármestere Figura Jenő. A Galántai Jednota FSz eladja a vendéglőjét a szenci Janko úrnak.

Májusban pótválasztásra kerül sor. A község új polgármesterévé id. Putz Tibort választották, aki független jelöltként indult. Funkcióba lépése után azonnal kidolgozta a község Alapszabályát, valamint a többi általános érvényű rendeletet.

A Szenci KOBA labdarúgó szakosztály a mi sportpályánkon játszotta bajnoki mérkőzéseit. Szobrászművészre bíztuk a község szélén található kereszt feliratának felújítását, új kerítést kapott és a környékét is rendbehoztuk.

Az 1994-es statisztikai adatok szerint a községben 20 kisvállalkozó volt,főleg villanyszerelők, autószerelők, zoknikészítők és asztalosok. A temető további részét kerítettük be. Bebiztosítottuk a község jelképeinek kidolgozását - címer, pecsét és zászló, amelyeket a község önkormányzata jóváhagyott és bejegyzésre került a Szlovák Köztársaság Belügyminisztériumában is.

Az 1994-es helyhatósági választásokon a két jelölt közül polgáraink ismét Putz Tibornak szavaztak bizalmat.

Az 1995-ös év községünk számára nagy aktivitások éve volt. Meghosszabítottuk a községi vízvezeték-hállózatot egészen a sportpályáig az ott lévő családi házak számára. Új aszfaltburkolattal ellátott utat is kapott ez a terület. A község valamennyi útját portalanítottuk.

Továbbá készültünk a községünk 750. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségre is, amelyet augusztus végén tartottunk. Mint már említettük, községünkben a múltban nagy hagyománya volt a műkedvelő művészeti mozgalomnak, ezért újra mozgosítottuk a régi aktív szereplőket.

A nagyszabású ünnepség keretén belül tartott kultúrműsorban,amely az iskola udvarán került megrendezésre, mintegy 100 szereplőnek - valóban a község apraja-nagyjának- tapsolhattunk. Fellépett a Csemadok éneklőcsoportja, a fúvószenekar id. Nagy Alajos vezetésével, szólóénekesek egész sora, a volt néptánccsoport tagjai, versmondók és mások. A szombati nap este egy hivatásos csoport fellépésével és reggelig tartó népmulatsággal fejeződött be.

Az ünnepség másnapján, vasárnap ökumenikus istentiszelettel folytatódott az ünnepségsorozat. A községi hivatal épületén egy emléktáblát lepleztünk le. A délutáni órákban tűzoltóink tartottak bemutató tűzoltást, felhasználva a régi történelmi emléknek

számító tűzoltó kocsit és az új AVIA-t is. Majd labdarúgómérkőzéssel egybekötött sportdélutánra került sor. A gyermekek lovagolhattak és körhintázhattak is. Az ünnepségsorozaton részt vettek a járási szervek képviselői is, élükön a járási hivatal elöljárójával, Viliam Kubányi úrral, és más jelentős személyek. A rendezvényről videofelvétel készült és a televízió is hírt adott róla. A nagyszabású ünnepség szervezésébe a polgármesteren kívül a képviselők is jelentős mértékben bekapcsolódtak.

Az 1996-os évben országunkban új területi átrendezésre került sor. Új járások alakultak, megszűntek a körzeti hivatalok. Hegysúr a Galántai járásból ismét a volt, s most újralakított Szenci járáshoz került.

A Földműves-kereskedelmi Szövetkezet Koišné elnöksége alatt teljes egészében a Szenci Sekostav tulajdonosa, Janko úr bérelte ki.

Az elmúlt 2-3 évben a községben több, mint 50 villany-kazánt szereltek be a családi házak fűtésére, amely megkövelte hogy az egyes trafoállomások teljesítménye nagyobb legyen és még egy továbbit is fel kellett építeni.

Az ún. Temető utcán a villanyteleppel közösen építettük fel a az új 400 kW-os trafoállomást és további két kisebb teljesítményű lett 400 kW-osra cserélve. Ezzel sikerült megoldanunk a község megfelelő villanyárammal való ellátását.

Ősszel megkezdődtek a földmunkák a telefonvezetékek számára, s egyben az optikus-vezeték is a földbe került. A községből eltűntek a telefonoszlopok, minden vezeték már a föld alatt megy. Minden családi házban és intézményben a földalatti telefonvezeték szolgál már. A községben kb. 150 telefon készüléket kötöttek be.

1994-től kezdve nagy figyelmet szenteltünk az egyes ingatlanok községi tulajdonba való átvezetésébe. Így voltak rendezve a Kis-Duna ága melletti területek és eladva az ott lakó polgároknak, továbbá a sportpálya és az előtte levő terület, a Kerekesgyöpnek nevezett kiserdő és mások.

A szomszédos Egyházfa községgel együttműködve mindkét polgármester azon munkálkodott, hogy a két község minél előbb gázosítva legyen. Igyekezetüket siker koronázta. A Szlovák Gázgyárral közös beruházáskánt az 1997-es és 1998-as évben mindkét község gázosítva lett. Régi álma teljesült ezzel falunk polgárainak. Nagy és nehéz munka volt ez. A gázosítás költségei elérték a 7,200.000,- koronát. Ebből az összegből a gázgyár 3,7 milliót, az állami alap 1,2 milliót és a községünk pedig 2,3 milliót fedezett. Terven kívül sikerült gázosítanunk egy még csak készülő utcát a Gyöpösutat, ahová a községi vízvezetéket

is meghosszabítottuk a jövőben készülő új családi házak számára.

1998 júniusának a végén nagyszabású ünnepségre került sor a fúvószenekar megalakulásnak 50. évfordulója alkalmából. Id. Nagy Alajosnak köszönhetően ez a zenekar a mai napig aktívan dolgozik és öregbíti községünk jó hírnevét nemcsak a környéken, hanem határainkon túl is. Ezen a fesztiválom hét rézfúvós együttes szerepelt, akik hangversenyükkel tették kellemessé a vasárnap délutánt polgáraink számára.

Az aktívan dolgozó vadászegyesület tagjai a nyári hónapok alatt szép vadászházat építettek.

A telefon- és a gázszereléok munkálatai után a község nagy részében sikerült felújítanunk a járdákat.

Ez év szeptemberében zajlottak a parlamenti választások. Községünkben a legtöbb szavazatott a Magyar Koalíció Pártja jelöltei kapták. Ezt követően decemberben került sor a helyhatósági választásokra. A következő négy évre a két jelölt közül ismét Putz Tibort választották a falu polgármesterévé, akinek polgáraink immár harmadszor szavaztak bizalmat.

Az 1999-es év elején megteremtettük a feltételeket a volt gyermektanácsadó helyiségében egy nyugdíjasklub kialakítására, amelyben helyet kaptak a falu fiataljai is.

Kiss István mérnök, ifj. Baricza Lajos, id., Baricza Lajos és ifj. Nagy Alajos ismét fellendítették a testnevelési egyesület tevékenységét. Újra megalakult a gyermek és a felnőtt labdarúgó csapat. Különböző sportversenyeket, labdarúgómérkőzéseket, asztalitenisz-versenyeket stb. rendeztek

Nagy erőfeszítésbe került, hogy a község másik részében - amelyet Bajcsnak nevezünk - levő utak és járdák javítására szükséges 1,5 millió korona bebiztosítsuk. Ezt a munkát

szeptemberben sikeresen befejeztük.

A 2000-es évben két alkalommal jelent meg a Kiss István mérnök által kiadott újság Hegysúri Hiradó, melynek célja polgáraink informálása volt a községünk életéről.

A futballpálya mellett egy betonozott táncolásra is alkalmas helyet alakítottunk ki, bebiztosítottuk a község és a külterületeinek légifelvételeit. A Temető utcán rendbehoztuk és elkerítettük a volt szemétlerakatot, ahol a jövőben egy családi ház is épülhet.

2001-ben tovább folytattuk a telkek, földterületek rendezését, hogy a község tulajdonába kerüljenek. A szövetkezeti kert egy része, a községi vízszivattyú melletti terület is átkerült a község tulajdonába. Így 12-14 családi ház építésére nyílt lehetőségünk.

Megoldottunk a sportpálya hangosítását.

Több mint két éves munka eredményeként elkészült a község határában levő földterületek nyilvántartása, amivel rendeződtek és pontos nyilvántartásba kerültek polgáraink földjei.

A Malom utcában új villanyvezeték készült és a gázt is beveztettük ebbe az utcába.

Polgárainkat már évek óta bántotta, hogy a nagy esőzések idején a víz az ún. Kiss és Temető utcákon az úton marad. A község anyagi lehetőségeitől függően ezt a problémát is meg kellett oldani.

A Temető utcán kanalizácót építettünk a felszíni víz elvezetésére, a Kis utca kereszteződése pedig új aszfaltburkolatot kapott. Ezek a munkák 600.000,- korona anyagi ráfordítást igényeltek.

A 2002-es évben sikerült bebiztosítanunk a község határának kibővítését. Folytatódtak a temető kerítésének munkálatai. A temető mellett egy új határi utat is kialakítottunk Egyházfa felé.

1994-től a Járási Hivatalon keresztül 2 dolgozót alkalmaztunk közhasznú munkák végzésére.

Ifj. és id. Baricza Lajos vezetésével nagyon jó eredményeket értünk el a sport területén is. Labdarúgóink a "B" csoport területi versenyén, amelybe a Szenci, Bazoni és a Malackai járások tartoznak, az 1. helyen végeztek. Községünk történetében ez még sosem fordult elő.

Ismét parlamenti és helyhatósági választásokra került sor. Az eddigi polgármester id.Putz Tibor nyugdíjba vonul. Az öt polgármester-jelölt közül Gujber László mérnök lett megválasztva. A képviselőtestületbe pedig a következő képviselők kerületek: Borš Ernő, ifj. Botló Gyula, JUDr. Jasenovec Borbála, Jasenovec Lajos, id. Putz Tibor, Takács Csaba és Varga Dana.

A feltételek adottak, hogy a falu fejlődése tovább folytatódjon. Egy szép új közösségi házat kell felépíteni, amelye polgáraink büszkék lesznek, az ún. Szövetkezeti utcán be kell fejezni az új építkezési terület kialakítását.

Befejezésül

Ezzel a rövid áttekintéssel községünk Hegysúr múltjáról és jelenéről szeretnénk rámutatni arra, hogy lakosainknak évszázadokon át kellett megbirkózni a természettel, s bizony a gyakran változó politikai rendszerek rosszindulatával is. Dolgosságának és kitartásának köszönhetően ma büszkék lehetnek községükre, amely rendezett és tiszta. Állandó gondoskodást fordítanak a közterületekre, virágok ültetésére, zöld területek és a jó minőségű infrastruktúra kialakítására is. A község újkori történelemét rendkívüli fejlődés jellemzi. Az 50-es évek második felétől a községben 130 családi ház épült fel, és 30-at az alapoktól átépítettek.

Mindezek a körülmények megteremtették a feltételeket arra, hogy nemcsak Hegysúr lakosai, de az ide látogató vendégek is jól érezzék magukat.

Reméljük, hogy községünk tovább fog fejlődni és mindannyian közösen büszkék leszünk rá.

Mint a község nyugdíjba vonuló polgármestere kívánok utódaimnak sikeres munkát községünk érdekében.

Putz Tibor
ex-polgármester

A KÖZSÉG VEZETŐI

A 18. századtól egészen a 2002-es évig az alábbi személyek töltötték be a bírójának, később a Helyi Nemzeti Bizottság elnökének és végül a község polgármesterének tisztségét.
Takács János, Berka János, Sidó Péter, Ázsóth János, Sidó Titus, Andrássy Péter, Szakáll Alojz, Andrássy Titus,
Sidó Vince - 1919
Ázsóth István - 1921
Karácsony Géza - 1925
Varga Lőrinc - 1927
Sidó Vince - 1938
Szakáll Flórián - 1944
Frčo Jozef , komisszár - 1945
Kadlečík Štefan - 1948
Egri Gyula - 1950
Matuška Mihály - 1953
Božik Gerhard - 1955
Ázsóth Titus - 1956
Klúčik Béla - 1959
Egri Gyula - 1960
Bitera János - 1964-1986
Figura Jenő - 1986-1993
Putz Tibor - 1993-2002
Gujber László,Ing. - 2003

A KÖZSÉG NÉPESSÉGÉNEK ALAKULÁSA

1553	12 család	
1715	18 család	
1768	32 család	
1843	252 lakos	
1863	311 lakos	
1873	276 lakos	
1880	414 lakos	64 családi ház
1910	410 lakos	
1925	409 lakos	
1940	552 lakos	92 családi ház
1961	668 lakos	
1967	678 lakos	163 családi ház
1970	686 lakos	160 családi ház
1980	624 lakos	171 családi ház

1991	607 lakos	185 családi ház
2001	634 lakos	199 családi ház

ESEMÉNYEK ÉS ÉRDEKESSÉGEK KÖZSÉGÜNK ÉS LAKOSAINAK ÉLETÉBŐL

1245 - a településről szóló első írásos emlék
1256 - a település tulajdonosa magiszter Bolch de Šúr
1524 - II. Lajos király levelében már megjelenik a Hegysúr elnevezés
1544 - a község legrégibb pecsétje.....tartalmaz
1832 - a község a Pálffy család tulajdonábakerül
1848 - a kolerajárvány megszűnése után a lakosok hálából felépítik a kápolnát
1856 - a Pálffy család földeket ajándékoz alatvalóiknak
1858 - pusztít az árvíz
1859 - szinte az egész falu leégett
1891 - a községben ismét tűzvész pusztít
1990 - tűz pusztítja el a Kis utcát
1904 - a gyermekek 15 % hal meg a sarlach járványban
1905 - felépül a község első iskolája
1920 - felépül a gőzmalom
1926 - Katona Mátyás harangot ajándékoz a községnek
1929 - a világgazdasági válság eléri a falut is, többen idegenben keresnek munkát
1930 - felépül a fogyasztási szövetkezet épülete
1930 - Sidó Vince megvásárlja az első hangos-rádiót
1937 - a község tanítólakást épít
1938 - a községbe bevezetik a villanyt
1938 - a magyar hadsereg bejövetele
1943 - az 1. világháború áldozatainak állított emlékmű leleplezése
1944 - a községet az SS egységek foglalják el
1945 - a szovjet hadsereg felszabadítja községünket
1947 - az állandó autóbusz közlekedés bevezetése
1947 - reszlovakizáció - két család Magyarországra való kitelepítése
1950 - megalakul az Egyszéges Földműves Szövetkezet
1950 - megkezdődik a tanítás a magyar tanítási nyelvű iskolában
1959 - ifj. Putz Sándor megvásárolja az első televíziót
1964 - a községben kitör a száj- és körömfájás
1968 - az új templom építésének kezdete
1980 - Ploczek Tibor mérnök és családja aFinnországi Rovaniem városnál átlépi az északi sarkkört
1991 - a Jövő Egséges Földműves Szövetkezet szétesése és a kis földműves-kereskedelmi szövetkezetek megalakulása

1995 - községünk 750. évfordulójának ünnepségei
1995 - új trafoállomás kiépítése - több mint 50 villany-kazán beszerelése a családi házak fűtésére
1996 - a község 100 %-ba bevezetik a telefont
1996 - a szövetkezetet teljes egészében Janko úr béreli ki
1998 - a község gázosítása
1998 - a helyi fúvószenekar megalakulásának 50. évfordulója
1999 - a labdarúgó szakosztásztály újra kezdi tevékenységét
2001 - befejeződik a község határában lévő földterületek jegyzékbevétele
2002 - jóváhagyják a község belterülete határának módosítását

FELHASZNÁLT IRODALOM

HEGYSÚR KÖZSÉG KRÓNIKÁJA
NOVÁKOVÁ,V.: A Galántai és Vágsellyei járás városainak és községeinek pecsétjei
A Vágsellyei állami levéltár